

עת"א 35049/01/19 - מוחמד מחאמיד נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 ינואר 2019

עת"א 35049-01-19 מחאמיד(עציר) נ' שרות בתי הסוהר

עת"א 41722-12-18 מחאמיד(עציר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא

העותר

מוחמד מחאמיד

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מג'אדלה

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר.

2. מדינת ישראל.

פסק דין

הרקע לעתירות וטענות הצדדים בתמצית:

בפני שתי עתירות אסיר שהגיש העותר, זאת בגין סיווגו של העותר ואי שילובו בסבב חופשות.

העותר מרצה מאסר לתקופה של שנתיים החל מיום 6.3.18, בגין עבירות נשק, שולב באגף נ"ס, ללא עבירות משמעת במאסרו הנוכחי. העותר הגיש בעבר עתירות לעניין סיווגו ואי שילובו בסבב חופשות (עת"א 23900-10-18 + עת"א 5330-10-18), שם נקבע כי ההחלטה בנוגע לסיווג מבוססת על מידעים שיש לבדוק אותם ולאמתם בתוך 21 ימים מיום מתן פסק הדין (14/10/2018) ולאחר מכן לשקול שוב את בקשת העותר לצאת לחופשה.

העותר טען במסגרת העתירה שמספרה 41722-12-18 כי למרות פסק הדין בעתירות הקודמות, טרם ניתנה החלטה סופית בעניינו. נטען כי המידעים להם טוען המשיב הינם מופרכים ובלתי אמינים ואינם מצדיקים סיווגו בקטגוריה א' או דחיית בקשתו לצאת לסבב חופשות. לחילופין נטען כי הזמן שחלף מצדיק עיון מחודש בבקשת העותר. נטען כי תפקודו בכלא חיובי ביותר, הוא שוהה באגף נ"ס, ללא הפרת וללא דוחות משמעת. נטען כי בדיקות השתן נקיות מסם והוא משתף פעולה עם גורמי הטיפול. נטען כי הותרת ההחלטה בעניין הסיווג והחופשות על כנה יש בה משום פגיעה ממשית בעותר ובאפשרות שיקומו ובהכנת תכנית רש"א.

המשיב הודיע כי בתאריך 21.12.18 (לאחר הגשת העתירה שמספרה 41722-12-18) החליטה משטרת ישראל לשנות את סיווגו של העותר לקטגוריה ב'1. על כן, למעשה התייתר הדיון בעתירה שמספרה 41722-12-18, שעניינה שינוי סיווגו של העותר. עם זאת, בתאריך 01.01.19 דן הגורם המוסמך בבקשת העותר לשלבו בסבב חופשות והחליט

לדחותה, זאת בשל התנגדות היחידה, גורמי המודיעין ומשטרת ישראל.

בהמשך הגיש העותר עתירה נוספת שמספרה 35049-01-19 ובמסגרתה טען כי הודעת העדכון שהוגשה מטעם המשיב עמומה ולקונית ואינה עומדת באמות המידה של החלטה מנהלית. נטען כי עצם העובדה שסיווגו של העותר שונה לאחר הגשת העתירה מעידה שאין כל בסיס לאותו מידע שהיה בבסיס ההחלטה לסווג את העותר כבעל פרופיל אלמ"ב. נטען כי העותר נקי מסמים, התנהגותו חיובית וללא עבירות משמעת וללא מידעים ולכן הוא עומד בכל הקריטריונים ליציאה לחופשה.

המשיב טוען כי הינו פועל בהתאם לפקודת נציבות 04.40.00 ומכיוון שהעותר מסווג לקטגוריה ב/1 יציאתו לחופשה מותנית באישור משטרת ישראל, התנהגות ללא דופי והעדר חמ"ן שלילי. המשיב הגיש לביהמ"ש מידע סודי של גורמי מודיעין של שב"ס, עמדה גלויה של משטרת ישראל וכן חו"ד גורמי הטיפול בכלא כרמל. נטען כי מעמדת גורמי המודיעין בשב"ס עולה כי נגד העותר קיים מידע מודיעיני שלילי שעניינו בכוונות שליליות. נטען כי המידע מצביע על מסוכנות גבוהה שנשקפת מהעותר ומכאן ההתנגדות. נטען כי מדובר בידיעות עדכניות ומשמעותיות. נטען כי על אף שעם המידע המודיעיני שהתקבל לא ניתן היה באופן אובייקטיבי וממשי לבצע פעולות במסגרת בחינת פרופיל אלמ"ב, אין בכך כדי לבטל את המידע החמור שקיים בעניינו של העותר, שלשיטת המשיב מצביע על מסוכנות גבוהה. נטען כי אצל משטרת ישראל בשלב זה לא קיים מידע משטרתי כנגד האסיר אך עקב המידע המודיעיני של גורמי מודיעין שב"ס מתנגדת המשטרה ליציאת העותר לחופשה. נטען כי מעמדת גורמי הטיפול עולה כי במהלך המאסר התקבל מידע מודיעיני חסוי שעניינו באלמ"ב ולא ניתן בשלב זה למצות את ההליך, אך מצוין שעל אף שלא ניתן לבדוק את הפרופיל, לא ניתן לשלול מסוכנות מצד העותר במהלך חופשה. נטען כי המשיבים אמונים על החזקת אסירים והגנה על שלום הציבור ושלום האסיר והם סבורים שההחלטה תואמת את אמות המידה ומהווה החלטה סבירה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים הסודיים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי נכון לעת הזו אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין אי הוצאתו של העותר לחופשות, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות. כמפורט לעיל, הדיון בעתירה שעניינה סיווגו של העותר מתייחס מכיוון שסיווגו שונה לאחר הגשת העתירה.

פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים (פקודה 04.40.00) קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 אבו עינים נ' שב"ס (30.05.2014)]. בהתאם לפקודה 04.40.00, בעת שקילת בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנשקפת לציבור או האסיר במהלך החופשה. על כן, יש לקבל את עמדת הגורמים הרלוונטיים בטרם מתן החלטה.

בעניינו של העותר קיים מידע מודיעיני שלילי שעניינו בכוונות שליליות. המידע מצביע על מסוכנות שנשקפת מהעותר כלפי גורם שעולה מהמידע, ומכאן ההתנגדות. לא ניתן לשלול טענת המשיב כי מדובר בידיעות משמעותיות. עם זאת, יש לציין כי מדובר במקרים שכל הנראה אירעו לפני מספר חודשים, וכפועל יוצא מכך יש לתת למידע משקל מוגבל

ולהורות על בחינתו העדכנית. סבורני כי לאור המידע שהוצג לעיוני ובשל המסוכנות שכל הנראה נשקפת מהעותר, החלטת המשיב בעניינו סבירה לעת הזו. עם זאת, כאמור, יש לבחון שוב את עדכניות המידע.

בנסיבות אלה, לאחר שעיינתי במידע שהוגש לעיוני, לא מצאתי מקום להתערב בעת הזו בהחלטת המשיב לעניין אי הוצאתו של העותר לחופשות, החלטה שבשלב זה הינה סבירה ומושתתת על שיקולים רלוונטיים. עם זאת, מאחר שמדובר במידע מודיעיני שלילי לגבי מקרים שאירעו לפני מספר חודשים, כאשר סיווגו של העותר שונה לאחר מקרים אלה, אני מורה כי שב"ס יבדוק שוב את עניינו של העותר ויבחן שוב בקשתו לצאת לחופשות בתוך 30 יום מהיום. אדגיש כי הבקשה תיבחן על ידי הגורמים המוסמכים בשב"ס ואינני מביע עמדה לגופו של עניין.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב. העתירה נדחית, בכפוף לכך שעניינו של העותר יבחן שוב כמפורט לעיל.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ט, 21 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא